

[Ole Espersen.]

til for at afskaffe denne medvirken. Hvor det drejer sig om spiritussager, kan man måske sige, at der har fæstnet sig en praksis, der er så relativt klar, at det kunne tale for at følge forslaget om ændring. Drejer det sig derimod om frakendelse ved groft uforvarlig kørsel, er situationen stadig så uklar, at ingen bestemt praksis kan siges at have fæstnet sig. Det drejer sig derudover om et område, hvor domsmændenes medvirken måske netop er særlig værdifuld, fordi de fleste domsmænd kan sætte sig ind i en færdselssituation, kan komme med udtalelser om, hvad man mener om de forskellige færdselssituationer, og derved være et værdifuldt element, måske mere værdifuldt end på andre områder, hvor domsmændene medvirker.

Det er klart, at disse sager kan være besværlige for retterne, men det er ikke i sig selv et argument for at afskaffe domsmændenes medvirken. Jeg vil gerne henvide til en artikel i Juristen af landsdommer Ole Unmack Larsen, der meget klart argumenterer for, at det er betænkeligt at foretage denne form for ændring i færdselsloven.

Man kan diskutere, om udpegningen af domsmændene er rimelig eller ej. Den burde måske ændres. Det vil vi gerne drøfte i udvalget. Det er måske tvivlsomt, om domsmændene udpeges på et grundlag, der gør dem repræsentative.

Vi må gøre os klart, at forslaget medfører, at i måske op imod 80 pct. af de tilfælde, hvor domsmændene skal medvirke, fjernes kravet om domsmænds medvirken. Det er i realiteten noget, der nærmer sig en afskaffelse af domsmandsinstitutionen, og det er et forslag, som mit parti som sagt må være betænkelig ved at gå ind for.

Vi vil arbejde velvilligt i udvalget ud fra de motiver, der ligger til grund for forslaget, men vi er som sagt betænkelige ved enkeltheder i det.

Holten (FP):

I Jydske Lovs Fortale står der, at loven skal være ærlig, ret og tålelig efter landets vane, lempet efter alles tarv og åbenbar, så alle mænd må vide og forstå, hvad loven siger.

Når landsretterne i dag er overbelastede, er den væsentlige grund, at folketinget har

vedtaget alt for mange og alt for uforståelige love og ikke har handlet efter kong Valdemars kloge ord. Her kan jeg f. eks. i denne samling henvide til lovforslag nr. 15 bl. a. om ændring af aftalelovens § 36. Fremskridtspartiet mener derfor, at den største indsats må gøres for en lovforenklings. En mindre forhøjelse af beløbsgrænsen for landsretssager som følge af pengeforringelsen kan vi dog støtte. Lovforslagets § 1, nr. 4, om yderligere udveksling af processkrifter kan vi tilslutte os. Vi er ikke tilhængere af, at der overføres flere færdselssager til behandling som politisager, idet vi mener, at lovene må være således affattede, at den almindelige borger, der bliver udmeldt som domsmand, er den rette dommer for sine medborgere. Vi ser gerne domsmandsinstitutionen styrket.

Holmberg (V):

Lovforslaget tilsigter jo at lette landsretternes arbejde og dermed nedbringe de meget lange berammelsestider ved retterne, og vi må også erkende, at der er mange sager, og at det tager lang tid, i enkelte tilfælde helt op til 12 måneder. Vi har jo også set, hvor mange sager der ikke er afgjort, verserende ikke-afgjorte sager pr. 1. januar 1974, og der skulle være flere nu. Pr. 1. januar 1974 var der ved østre landsret ca. 3.400 og ved vestre landsret ca. 1.200 sager, og ifølge oplysninger fra justitsministeriet og præsidenterne for landsretterne kan en afdeling ikke behandle mere end ca. 450 sager om året, hvis det skal ske fuldt betryggende. Østre landsret har 15 afdelinger og vestre landsret har 8, og 3 af disse afdelinger bortfalder den 1. april 1975, da de kun er bevilget midlertidigt. Det vil sige, dette er sådan en form for baggrund for tanken om ændringer og dermed også for lovforslaget.

Tager vi en enkelt ting her, som vi fra venstre med det samme kan tilslutte os, kan vi nævne en forhøjelse af værdigrænsen i retsplejelovens § 225 fra 10.000 kr. til 30.000 kr. Retsplejerådet mener, at dette svarer til den økonomiske udvikling og desuden vil medføre en aflastning af landsretterne, idet sager under 30.000 kr. vil høre under underretterne: Hvis 30.000 kr.s reglen havde været gældende i 1973, havde det betydet en lettelse for landsretterne på ca. 1.500 sager.

Men der er jo mange ting i lovforslaget,